

односе с Хилдебрандовом партијом. Штавише, Ченчије је пореклом од Кресцентијевих (в. горе поклапање Кресцентија и Крститеља), тј. из рода "Христосовог претече"

24. Убрзо Ченчије постаје вођа партије незадовољника у Риму, предводи покрет против Хилдебранда [41, т. 4, стр. 155]

25. Хронике из XI в. даљу Ченчијеву активност описују као издају Хилдебранда. Ченчије незахвалношћу одговара на добро дело, које му је некад учинио Хилдебранд [41, т. 4, стр. 155]

Коментар. Почетком 1075. год. Ченчије је покушао да изврши преврат против Хилдебранда. Преврат је завршен неуспешно, префект града је подигао оптужницу против Ченчија, али за њега се заузео сам Хилдебранд (и Матилда). Ченчије је ослобођен искључиво захваљујући заштити великог реформатора [41, т. 4, стр. 155]. Напоменимо узгред, да је управо 1075. год. било помрачење месеца, које је, можда, описано у јеванђељима (в. горе)

26. "У то време он (Ченчије - А.Ф.) је спремао освету. Увидевши да је раскид између папе (Хилдебранда - А.Ф.) и Хајнриха неизбежан, Ченчије је наумио да Григорија свргне с папског престола. У име Римљана предложио је Хајнриху (императору - А.Ф.) да завлада Римом и обећао му је да ће Григорије допасти ропства" [41, т. 4, стр. 155]

Коментар. Јеванђеља не прецизирају шта је подстакло Јуду на издају. Могући мотиви те издаје су често обрађивани у хришћанској литератури потоњих векова, као важан теолошки проблем. Друге хронике из XI в. (в. горе) веродостојније и трезвеније излажу историју "Ченчијеве издаје" као резултат упорне борбе за стварну власт у Риму

27. "Сцена која се одиграла на Божић 1075. год. једна је од најужаснијих епизода у средњовековној историји Рима. На Бадње вече папа је служио уобичајену мису у подземној цркви С. Мариа Маггиоре; у једном тренутку су се разлегли крици и звекет оружја и у цркву је упао Ченчије с мачем у руци и у пратњи богаташа, учесника завере" [41,

24. Убрзо Јуда прилази незадовољнима (у Јерусалиму) Исусовим реформама, договара се с "фарисејима". В. јеванђеља

25. Јеванђеља даљу Јудину активност описују као издају Исуса и његовог дела. Јуда ће реформатору "узвратити незахвалношћу". Одатле и широко распрострањен израз "Јуда-издајник"

26. "Јуда Искариотски... отиде првосвештеницима да им га изда... и он тражаше да га у згодно вријеме изда" (Марко, XIV, 10-11). "И он отишавши договори се с... војводама како ће им га издати" (Лука, XXII, 4)

27. "И одмах док он (Исус - А.Ф.) још говораше (Исус "служи мису", тј. проповеда својим ученицима - А.Ф.), дође Јуда, један од Дванаесторице, и с њим људи многи с ножевима и с кољем, послани од првосвештеника и књижевника и старјешина" (Марко, XIV, 43). Као и Хилдебранд, и Исус је у тренутку упада непријатеља